

VASTUUMME

Mark. 10:42-45

42. Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi heille: "Te tiedätte, että hallitsijan asemassa olevat ovat kansojen herroina, ja että kansojen mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

43. Näin ei kuitenkaan saa olla teidän keskenne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo tulla suureksi, olkoon teidän palvelijanne.

44. Joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, olkoon kaikkien palvelija.

45. Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen puolesta."

Mitä tavoittelet?

Mitä Sinä syvimmitäsi tavoittelet, mitä elemässäsi haluat? Mihin suuntaudut? Vastauksesi näihin kysymyksiin kertoo elämäsi päämäärän.

Moni nousee aamuisin ensimmäisenä ajatuksenaan ja nukahtaa illalla viimeksi miettien rahaa, joko sitä mikä hänellä on tai sitä häneltä puuttuu. Mammonan palvonta on ahneutta, jonka Raamattu määrittelee epäjumalan palvonnaksi. Kukaan ahneudessa elävä ei voi pelastua ja päästä Jumalan valtakuntaan. Rahan himo on monen sielun surma.

Monelle muulle kunnian himo on kaikkea toimintaa ohjaava viimeinen vaikutin. Kun siihen vielä liittoutuu kateus ja ylpeys, yhdistelmä teettää ihmisellä todella paljon työtä. Usein hyvin hyödyllistä työtä, arvostettua ja kiitettyä työtä. Kuinka monta kuuluisuutta piiskaa jatkuva onnistumisen pakko ja menestymisen vaatimus. Jumalan silmissä omaa kunniaansa etsivän työllä ei ole kuitenkaan mitään todellista arvoa niin mieluisaa kuin syntiselle luonnollemme onkin saada ihmisten kehuja. Vain Jumalalta saadulla arvostuksella on merkitystä.

Vallanhalussa yhdistyvät usein mammonan palvonta ja kunnianhimo voimakkaaseen pyrkimykseen päästä hallitsemaan muita ja alistaa muut ihmiset omien päämäärien saavuttamiseen. Itsekäs vallanhalu tekee ihmisestä tyrannin, jolle toiset ihmiset ovat pelinappuloita, joista tarvitsee välittää vain niin kauan kuin heistä on hyötyä.

Herran valtaistuin

Raha, kunnia ja hallintavalta eivät kuitenkaan itsessään ole synnillisiä asioita. Rahanhimo, kunnianhimo ja vallanhimo taas ovat. Herra lupaa päivittäiset tarpeet - ruokaa ja vaatteet - kaikille omilleen, jotka eivät tavoittele omia etujaan, vaan kyselevät, miten he voisivat toteuttaa Jumalan tahdon ja vanhurskauden omassa elämässään. Jumala tulee antamaan kunnian jokaiselle, joka rakkaudessa palvelee muita. Ilmestyskirjassa Herra lupaa myös hallintavallan kaikille, jotka seuraavat Jeesusta loppuun asti:

"Sille, joka voittaa ja loppuun asti suorittaa minun antamiani tehtäviä, minä annan vallan hallita kansoja." (Ilm 2:26) tai:

"Minä annan voittajan istua kanssani valtaistuimellani, kuten minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen." (Ilm.3:21)

Jaakobin ja Johanneksen pyyntö

Tekstimme taustana oli tilanne, jossa Jeesuksen opetuslapsista kaksi, Johannes ja Jaakob, tulivat esittämään pyyntönsä Jeesukselle: "Anna meidän istua kirkkaudessa toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi."

Kymmenen muuta opetuslasta närkästyivät heidän pyynnöstään ja heistä oli itsestään selvää, että Johanneksen ja Jaakobin toivomus edusti pyrkyryyttä ja itsekästä vallanhalua. Mutta tosi asiassa heidän suuttumisensa näihin kahteen paljastikin heidän oman sydämensä vallanhalun.

Jeesus ei suinkaan nuhdellut veljeksiä, sillä Hän näki heidän syvimmän motiivinsa. Heidän pyyntönsä nousi uskosta, että Jeesus oli todella Kuningas ja että Hän tulisi myös nousemaan valtaistuimelle. Edelleen heidän pyyntönsä kertoi siitä, mihin he halusivat elämässään suuntautua. He halusivat päästä ja pysyä mahdollisimman lähellä Jeesusta. Heille Jeesuksen kuninkuus ja Herran läheisyys olivat tärkeimpiä asioita elämässä. Ilman Jeesusta heillä ei olisi mitään. Heidän pyyntönsä oli siksi myös heidän uskontunnustuksensa.

Veljekset olivat ymmärtäneet aivan oikein Jeesuksen keskeisimmän opetuksen: "Jeesus oli tullut maan päälle tuomaan Jumalan valtakunnan. Jeesus itse oli tuon valtakunnan Kuningas ja Hallitsija. Heidän tehtävänsä oli etsiä omassa elämässään Jumalan tahdon, Jumalan vanhurskauden toteutumista. Se taas olisi heille mahdollista vain siten, että he pääsisivät niin lähelle kuin mahdollista Jumalan valtakunnan kuningasta, Herraa Jeesusta Kristusta."

Jumalan valtakunnassa on kysymys vallasta, vaikka se onkin kokonaan toisenlaista kuin tämän maailman valtakuntien lakiin, voimankäyttöön, rahaan, tietoon, lahjakkuuteen ja voimakkaisiin persoonallisuuksiin perustuva vallankäyttö. Jumalan valtakunta merkitsee sitä, että Jumala saa ihmisen sydämen sillä tavalla totuutensa ja rakkautensa hallintaan, että ihminen alkaa iloiten ja mielellään toimia Hänen hyvän tahtonsa mukaan. "Jumalan valtakunta on vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä." (Room. 14:17)

Mutta Jumalan hallintavalta on myös ehdotonta. Se ei suvaitse vierelleen tai yläpuolelleen mitään toista auktoriteettia. Näin ollen Jumalan valtakunnan ja tämän ajan valtaapitävien tahdot joutuvat väistämättä törmäyskurssille niin pian kuin ihmiset tai valtiot tai järjestelmät vaativat ehdotonta kuuliaisuutta itselleen. Elävät kristityt eivät tottele sellaisia lakeja ja määräyksiä, jotka ovat ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa.

Uskovat vievät kaikista kielloista huolimatta Raamattuja sinnekin, missä niitä vastustetaan, sillä heidän viimeinen Hallitsijansa on lähetyskäsken antanut Kristus eikä maallinen viranomainen. Uskovat lääkärit kieltäytyvät syntymättömien lasten surmaamisesta, koska heitä hallitsee Jumalan rakkaus noita syntymättömiä ihmistaimia kohtaan. Uskova kristitty suostuu kyllä mielellään inhimillisten auktoriteettien ja lakien alle, jos ne eivät ole ristiriidassa Jeesuksen tahdon kanssa. Ei ole siksi ihme, että tänäkin päivänä kristittyjä vainotaan monissa maissa ei niinkään heidän uskonsa vuoksi vaan poliittisina rikollisina. Poliitikassahan on aina viime kädessä kysymys siitä, kuka päättää ja kenelle ollaan kuuliaisia. Jumala vai ihminen.

Jeesus on Kuningas

Jaakob ja Johannes osoittivat siis kysymyksellään, että he uskoivat Jeesuksen kuninkuuteen ja Hänen astumiseensa valtaistuimelle, vaikka he eivät vielä ymmärtäneetkään, miten tie siihen tulisi kulkemaan. Siksi Jeesus ei nuhdellut heitä väärästä vallanhalusta toisin kuin heihin suuttuneita kymmentä muuta opetuslasta. Sen sijaan Herra osoitti heille, mikä on tie siihen, että he pääsisivät samalle valtaistuimelle Hänen kanssaan.

Jeesus kysyi heiltä: "Voitteko juoda sen maljan, minkä minä juon, tai tulla kastetuiksi sillä kasteella, millä minut kastetaan?" Tie iankaikkiseen rikkauteen, oikeaan kunniaan ja Herran valtaistuimelle, lähelle Herraa, voi kulkea vain siten, että ihminen juo saman maljan kuin Jeesus ja osallistuu samaan kasteeseen kuin Hän.

Tekstissämme Jeesus puhuu siitä, miten Hän ei tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä. Jeesus tuli juomaan käsittämättömän kärsimyksen maljan ja Hänet kastettiin ristin tuskilla ja kuolemalla. Niillä Hän maksoi sen suunnattoman raskaan lunastushinnan, jolla Hän saattoi ostaa ihmiset vapaaksi Jumalan lain vaatiman oikeudenmukaisen tuomion alta, synnin ja kuoleman orjuudesta sekä Sielunvihollisen vallasta alta.

Malja ja kaste

Maljalla Jeesus tarkoitti sitä suunnatonta kärsimyksen maljaa, jonka Hän joi Golgatan tuskissa. Koko maailman synti ja sen tuomio kerättiin maljaan. Yksi maljan pisara vastasi yhden ihmisen iankaikkista tuskaa kadotuksessa Jumalan pyhän tuomion alaisena. Kun koko ihmiskunnan kaikki pisarat kerättiin yhteen, siinä oli malja, joka Jeesukselle tarjottiin Golgatan ristillä. Sen Hän myös joi viimeistä pisaraa myöten. Kun koko Jumalan iankaikkisen rangaistuksen tuskan malja oli tyhjennetty, Jeesus kohotti voitonhuudon ristillä: "Se on täytetty!" Kenenkään Jeesukseen turvaavan ei enää tarvitse kokea kadotuksen tuskaa, sillä Jeesus kantoi kaiken loppuun asti.

Kasteella Jeesus tarkoitti samaa asiaa. Kun ihmiskunta ansaitsi tulla hukutetuksi käsittämättömän syyllisyytensä ja pahuutensa tähden, Jumala antoi tuomionsa virtojen kulkea oman rakkaan Poikansa yli. Jeesus hukkui, jotta yksikään Hänen omansa ei joutuisi kokemaan sitä, minkä Hän ristillä kärsi. Jeesuksen tuska ristillä oli varsinainen kaste, jolla ihmisen tuomio pestään pois.

Jeesuksen valta omiinsa ja Hänen suuruutensa perustuu siihen, että Hän antoi itsensä kuolemaan, jotta me saisimme elämän. Hän antoi itsensä rangaistavaksi, jotta me saisimme anteeksiantamuksen ja kelpaisimme Jumalalle. Hän antoi itsensä kuoleman valtaan, jotta me emme pääsisimme osallisiksi ylösnousemusruumiista Hänen kanssaan. Hän antoi itsensä pimeyden valtojen hyökkäyksen kohteeksi, jotta me pääsisimme Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan.

Jeesuksen lunastustyö ristin puussa ja ylösnousemuksen voitossa oli siis syvintä mahdollista vallan käyttöä. Juuri ristin ja ylösnousemuksen tiellä kukistettiin kaikki se, mikä pitää ihmisen sidottuna tuomion, synnin, pelon ja orjuuden valtaa. Jumalan valtakunta on siis Jeesuksen lunastustyöllä hankittua ja meille lahjoitettua ihmeellistä vapautta. Se on vapautta totuuteen, vapautta rakkauteen ja palveluun, se on vapautta iloitsemaan toisten menestyksestä, se on vapautta uhraamaan omastaan toisten hyväksi.

Se on vapautta kuuntelemaan ja auttamaan kärsiviä, syntiensä runtelemia ja hyljättyjä ihmisiä. Se on vapautta iloon Jeesuksen läsnäolosta ja vapautta kulkemaan tie, jossa oma minä tulee pienemmäksi, mutta Jeesuksen rakkaus suunnattoman suureksi.

Kukaan ihminen ei voi tähän vapauteen päästä muuten kuin tulemalla tuon Suuren Lunastajan, Vapaaksi ostajan, Herramme Jeesuksen luo, saamalla Häneltä syntien anteeksiantamuksessa avoin yhteys taivaallisen Isän sydämelle ja saamalla Isältä lahjaksi Pyhän Hengen, Jumalan oman elämän sydämeensä. Pyhä Henki alkaa sitten syntinsä tunnustaneen ja ne anteeksi saaneen sydämessä kirkastaa Jeesuksen ristin hahmoa. Tuosta kaikkea syvemmälle nöyrytyneestä palvelijoiden Palvelijasta, orjan muotoon taipuneesta Vapahtajasta Pyhä Henki hahmottaa sydämillemme ihmeellisen Kuninkaan ja Herran. Pyhä Henki vie pelastetun tuon suuren Palvelijan seuraan palvelun tielle. Tielle, jolla ihminen saa vapaaehtoisesti luopua oikeuksistaan toisten hyväksi. Tielle, jolla hän voi jopa oppia iloitsemaan sitä, että saa kärsiä vääryyttä Jeesuksen nimen tähden. Pyhä Henki ajaa viime kädessä meitä etsimään pääsyä niin lähelle Jeesusta kuin mahdollista.

Suuntaudu taivaallista valtaistuinta kohti

Jaakobin ja Johanneksen pyyntö päästä Jeesuksen kanssa samalle valtaistuimelle oli siis oikea. Jeesus haluaa, että mekin etsimme Hänen läheisyyttään aina taivaallista valtaistuinta myöten. Närkästyneille kymmenelle muulle opetuslapselle Hän antoi kuitenkin ohjeen siitä, miten taivaalliselle valtaistuimelle lähelle Jeesusta päästään.

"Joka teidän keskuudessanne tahtoo tulla suureksi, olkoon teidän palvelijanne. Joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, olkoon kaikkien palvelija. Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen puolesta."

Suuruuden ja ensimmäisen aseman tavoittelussa ei sinänsä ole mitään väärää tai pahaa. Päin vastoin, juuri sitä meidän tulee etsiä. Mutta tie tähän suuruuteen kulkee nöyrytyksen, omastaan luopumisen ja palvelun tiellä yhdessä Jeesuksen kanssa - ei koskaan ilman Häntä tai Hänestä riippumattomana.

Ellei Jeesus saa nyt istua elämämme valtaistuimella Palvelijan hahmossa, emme voi istua Hänen vierellään kunnian valtaistuimellakaan. Antamalla meistä lunastushinnaksi oman elämänsä Jeesus tekee tänäänkin omilleen mahdolliseksi palvelustien kulkemisen. Jeesus sanoi ehtoollisella Pietarille, joka esteli, kun Jeesus tahtoi pestä hänen jalkansa: "Ellen minä sinua pese, sinulla ei ole mitään osaa minun kanssani." Ellet siis suotu ottamaan vastaan Jeesuksen puhdistavaa palvelua oman sydämesi syntien anteeksiantamiseksi, sinulla ei ole mitään mahdollisuutta seurata Jeesusta palvelun tiellä. Vain Lunastajan lunastusveri kykenee tekemään sinusta palvelijan.

Jeesuksen valtaistuin oli Golgatan keskimmaisella ristillä, kun Hän osti meidät vapaiksi. Paavali piti suurimpana etuoikeutenaan saada kärsiä Kristuksen kanssa, jotta mahdollisimman moni olisi voinut oppia tuntemaan Jeesuksen rakkauden. Paavali sai myös kärsiä paljon. Hän tiesi, ettei hänen kärsimyksensä mitään Jeesuksen uhriin Golgatalla voinut lisätä. Hänen pelastuksensa oli täydellisen lunastusmaksun varassa, siihen ei voinut eikä saanut lisätä mitään. Mutta juuri siksi hän halusi kulkea sen tien, jolla hän pääsi niin lähelle Jeesuksen valtaistuinta kuin mahdollista. Hän näki vaivaa ja kärsi, jotta mahdollisimman moni ihminen olisi päässyt tuntemaan Hänen ihmeellisen

Vapahtajansa. Hän oli jopa valmis kulkemaan marttyyrikuolemaan asti oman Lunastajansa pelastustekojen kirkastamiseksi.
Iranin kristittyjen kärsimystie

Osoituksena siitä, että myös tänään elää monia, jotka Kristusta korottaen ovat valmiit kulkemaan palvelijaan tien aina kärsimykseen ja kuolemaan asti, haluan lopuksi lukea teille erään Iranilaisen kristityn todistuksen vajaan kahden vuoden takaa.

Iranissahan kristityt elävät tänään ankarien vainojen keskellä. Kaksi vuotta sitten teloitettiin eräs piispa ja joulukuun lopulla 1993 Sarin vallankumoustuomioistuimessa tuomittiin kuolemaan 9 vuotta vangittuna ollut pastori Mehdi Dibaj. Pari viikkoa oikeuden päätöksen jälkeen 16.1.1994 pastori Mehdi Dibaj kuitenkin vapautettiin. Mutta hänen vapauttamisekseen toiminut piispa Hovsepian-Mehr murhattiin muutama päivä hänen vapauttamisensa jälkeen. Viime vuoden kesäkuun lopulla hänet ja Hovsepian-Mehrin seuraajaksi valittu pastori Tateos Michaelian löydettiin murhattuina.

Heti kuolemantuomionsa saatuaan Mehdi Dibaj kirjoitti kirjeen veljelleen. Hän aloitti näin:

Testamentti

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto." Luuk. 2:14

Veljelleni Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa

"Rukoilen, että saisit olla Pyhässä Hengessä Jumalan temppeli, Jeesus Kristus asuisi uskon kautta sydämässäsi ja ruumiisi saisi olla Pyhän Hengen asumus. Rukoilen edelleen, että Pyhän Hengen hedelmä ja lahjat olisivat runsaat elämässäsi ja sinusta tulisi Herran kädessä kiitettävä astia Hänen käyttöönsä. Anon, että olisit puhdas ja kantaisit hedelmää tehden iloiten kaikkinaisia hyviä tekoja. Rukoilen, että niin voisit täällä maan päällä kirkastaa Jumalan kunniaa.

"Tuo kaikki on mahdollista, koska Herra itse on uskonut meille evankeliumin julistettavaksemme. Tiedän, että jo nyt tuohon kaikkeen pyrit. Siksi rukoilen, että sydämesi saisi aina loistaa Herran Jeesuksen tuntemisen valosta.

"Rakas veljeni! Vaikka en voikaan ruumiillisesti olla kanssasi, sydämässäni olen aina luonasi ja haluaisin, että voisin olla osa sinun iloasi. Sillä Herran edessä on ylenpalttista iloa, Hänen oikeassa kädessään on iankaikkinen riemu. Ylistäkäämme Herraa! Olimme missä tahansa ja millaisissa olosuhteissa tahansa, Herrassa meillä on voitto. Herralta tulee voitto. Ja Herra antaa meidän päästä osalliseksi Herran voittoon. Halleluja!

"Totisesti meidän uskomme voittaa tämän maailman. Vanhurskas elää uskosta. Meidän tulee pelätä Saatanan juonia. Mutta koska Jeesus Kristus on kanssamme, voitto on meidän. Kun usko astuu ovesta sisään, pelko pakenee ikkunasta ulos. Tämä uskokin on Jumalan ja Pyhän Hengen lahja. Sillä Jumala on vastaus meidän kaikkiin tarpeisiimme ja Jeesus on Vapahtajamme. Herra vastaa meidän tarpeisiimme ja parantaa kipumme ja ratkaisee kysymyksemme. Halleluja!

"Apostoli Paavali sanoo: "Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen

kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita." (2.Tim. 2:11-12)

"Miten suuri kunnia ja etuoikeus onkaan saada seurata Vapahtajaa! Miten valtavaa on saada elää Hänen kanssaan! Mitä sulohedelmää onkaan elämä, jonka saa viettää Hänen siipiensä suojassa, Hänen sulkiensa kätkössä, Isän rakkauden alla! Siunattu kristitty! Olemme Jumalan lapsia. Iloitsemme ja kiitämme Jumalan rakkauden alla. Emmekö ylistäisi ikuisesti Jumalan armoa. Kohottakaamme sydämestämme riemuhuuto! Miten suuri onkaan Jumalan laupeus meitä kohtaan! Miten suurenmoinen onkaan Jumalamme! Miten ihana Vapahtajamme!

"Haluaisin kiittää siitä hengellisestä ja taloudellisesta tuesta, jota olet tässä tilanteessa antanut minulle ja lapsilleni. Rakkautesi on aivan painanut minut maahan. Kiitän Jumalaa Hänen lahjastaan! Aamen. Olen kiitollinen kaikkien seurakuntien rukouksesta, paastosta, kyyneleistä ja taistelusta. Se kaikki on vuodatettu Jumalan eteen ja sitä yhä vuodatetaan. Se on valmistusta sen päivän varalta, jona koettelemus saavuttaa täyteytensä.

"Kun kuolemantuomioni lausuttiin, sydämen täyttyi ilolla. Sillä saan nimeni niiden luetteloon, jotka ovat saaneet kuolla marttyyreina Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Tietysti tämä on samalla uskon koetus, jossa kysytään, mihin asti olen valmis seuraamaan Herraa."

Miten on Sinun laitasi?

Tässä Dibajin testamentissa on jotain siitä Kristuksen lunastustyön suuruudesta ja kirkkaudesta, jota kukaan ei Herran omalta voi riistää. Elätkö Sinä tänään sellaisessa elämänyhteydessä Herraan, että sydämesi täyttää ilo Hänestä. Ilo Herrassa tarkoittaa sitä, että vaikka kaikki muut ilon aiheet meiltä vietäisiin, Herran läsnäolo riittää kiitoksen ja ylistyksen lähteeksi. Jos Sinulta puuttuu ilo Herrassa, Herra kutsuu Sinua yhteyteensä:

"Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän." (Ilm 3:20)

Jos Jeesuksen lunastustyö on jo elämäsi suurin aarre, Herra kutsuu Sinua jälleen arkiseen, hiljaiseen ja ehkä hyvinkin näkymättömään palvelustyöhön, vaivannäköön. Hänen yhteydessään saat lähteä kasvamaan niin, että Herrasta tulee suuri, Hänen rakkautensa alkaa loistaa, ja sinä opit iloitsemaan myös ahdistusten ja kärsimysten keskellä. Saat käydä kohti Hänen rakkautensa salaisuutta, ristin kärsimystä ja Jumalan rakkautta, joka siellä loistaa häikäisevämpänä kuin auringon valo kevään hohtavilla hangilla. Herra kutsuu Sinut seuraansa! Hän kutsuu Sinua lähelle itseään!